

Evangelium

na každý den

2018

e-knihy

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat. I vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších elektronických titulů.

Nakladatelství Paulínky

www.paulinky.cz

© Libreria Editrice Vaticana
(komentáře papeže Františka)

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2017
Petrská 9, 110 00 PRAHA 1
Tel.: 222 311 206
www.paulinky.cz
E-mail: paulinky@paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-255-2 (Tištěná kniha, 1. vyd.)
ISBN 978-80-7450-274-3 (PDF)

O souboru

V úvodu této e-knihy naleznete liturgický kalendář. Stačí v něm kliknout na požadovaný den a otevře se vám příslušný evangelní úryvek s podnětem k rozjímání uvnitř knihy. Stejně rychlý návrat zpět na liturgický kalendář umožňuje kliknutí na ikonu domečku, který se nachází v pravém dolním rohu červeného rámečku.

Leden

2018

1	P	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – <i>Nový rok</i>	Světový den modliteb za mír
2	Ú	Sv. Basil Veliký a Řehoř Naziánský – <i>Karina</i>	
3	S	Nejsvětější Jméno Ježíš, sv. Jenovéfa – <i>Radmila</i>	
4	Č	Sv. Anděla z Foligna – <i>Diana</i>	
5	P	Sv. Telesfor – <i>Dalimil</i>	
6	S	Slavnost Zjevení Páně – <i>Tři králové</i>	
7	N	Sv. Rajmund z Peñafortu – <i>Vilma</i>	Svátek Křtu Páně
8	P	Sv. Severin – <i>Čestmír</i>	1. týden v mezidobí (feriální cyklus 2)
9	Ú	Sv. Julián – <i>Vladan</i>	
10	S	Sv. Agathon (Dobromil) – <i>Břetislav</i>	
11	Č	Ct. Marie Elekta – <i>Bohdana</i>	
12	P	Sv. Probus (Pravoslav) – <i>Pravoslav</i>	
13	S	Sv. Hilarius z Poitiers – <i>Edita</i>	
14	N	Sv. Sáva Srbský – <i>Radovan</i>	
15	P	Sv. Pavel Poustevník – <i>Alice</i>	
16	Ú	Sv. Marcel I. – <i>Ctirad</i>	
17	S	Sv. Antonín Veliký – <i>Drahoslav</i>	
18	Č	PM, Matka jednoty křesťanů – <i>Vladislav</i>	Týden modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. 1.)
19	P	Sv. Márius a Marta a jejich synové – <i>Doubravka</i>	
20	S	Sv. Fabián a Šebestián – <i>Ilona</i>	
21	N	Sv. Anežka Římská – <i>Běla</i>	
22	P	Sv. Vincenc – <i>Slavomír</i>	
23	Ú	Sv. Ildefons – <i>Zdeněk</i>	
24	S	Sv. František Saleský – <i>Milena</i>	
25	Č	Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola – <i>Miloš</i>	
26	P	Sv. Timotej (Bohuslav) a Titus – <i>Zora</i>	
27	S	Sv. Anděla Mericiová – <i>Ingrid</i>	
28	N	Sv. Tomáš Akvinský – <i>Otýlie</i>	
29	P	Sv. Sulpicius – <i>Zdislava</i>	
30	Ú	Sv. Martina – <i>Robin</i>	
31	S	Sv. Jan Bosco – <i>Marika</i>	Světový den pomoci malomocným

Únor 2018

1	Č	Sv. Pionius – Hynek	
2	P	Svátek Uvedení Páně do chrámu – <i>Nela, Hromnice</i>	Světový den zasvěceného života
3	S	Sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar) – <i>Blažej</i>	
4	N	<i>Sv. Ondřej Corsini – Jarmila</i>	
5	P	Sv. Agáta (Háta, Dobruše) – <i>Dobromila</i>	
6	Ú	Sv. Pavel Miki a druhové – <i>Vanda</i>	
7	S	Sv. Richard – <i>Veronika</i>	
8	Č	Sv. Josefina Bakhita, sv. Jeroným Emiliani, ct. Mlada – <i>Milada</i>	
9	P	Sv. Apollonie – <i>Apolena</i>	
10	S	Sv. Scholastika – <i>Mojmír</i>	
11	N	<i>Panna Maria Lurdská – Božena</i>	Světový den nemocných
12	P	Sv. Benedikt Aniánský – <i>Slavěna</i>	
13	Ú	Sv. Kateřina Ricciová – <i>Věnceslav</i>	
14	S	Sv. Valentin – <i>Valentýn</i>	Popeleční středa
15	Č	Sv. Jiřina, bl. Bedřich Bachstein a druhové – <i>Jiřina</i>	
16	P	Sv. Juliána – <i>Ljuba</i>	
17	S	Sv. Alexius a druhové – <i>Miloslava</i>	
18	N	<i>Sv. Simeon – Gizela</i>	1. neděle postní
19	P	Bl. Godšalk – <i>Patrik</i>	
20	Ú	Sv. Nikefor – <i>Oldřich</i>	
21	S	Sv. Petr Damiani – <i>Lenka</i>	
22	Č	Svátek Stolce sv. apoštola Petra – <i>Petr</i>	Mezinárodní den skautů a skautek
23	P	Sv. Polykarp – <i>Svatopluk</i>	
24	S	Sv. Modest – <i>Matěj</i>	
25	N	<i>Sv. Valburga – Liliana</i>	2. neděle postní
26	P	Sv. Alexandr – <i>Dorota</i>	
27	Ú	Sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie – <i>Alexandr</i>	
28	S	Sv. Roman – <i>Lumír</i>	

Březen

2018

1	Č	Sv. Suitbert – <i>Bedřich</i>	
2	P	Sv. Simplicius – <i>Anežka</i>	
3	S	Sv. Kunhuta – <i>Kamil</i>	
4	N	Sv. Kazimír – <i>Stela</i>	3. neděle postní
5	P	Sv. Teofil (Bohumil) – <i>Kazimír</i>	
6	Ú	Bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav) – <i>Miroslav</i>	
7	S	Sv. Perpetua a Felicita (Blažena) – <i>Tomáš</i>	
8	Č	Sv. Jan z Boha – <i>Gabriela</i>	
9	P	Sv. Františka Římská – <i>Františka</i>	
10	S	Sv. Jan Ogilvie – <i>Viktorie</i>	
11	N	Sv. Eulogius z Córdoba – <i>Anděla</i>	4. neděle postní
12	P	Sv. Kvirin – <i>Řehoř</i>	
13	Ú	Sv. Patricie (Vlasta) – <i>Růžena</i>	
14	S	Sv. Matylda – <i>Rút, Matylda</i>	
15	Č	Sv. Longin – <i>Ida</i>	
16	P	Sv. Heribert – <i>Elena, Herbert</i>	
17	S	Sv. Patrik – <i>Vlastimil</i>	
18	N	Sv. Cyril Jeruzalémský – <i>Eduard</i>	5. neděle postní – <i>Den uprchlíků</i>
19	P	Slavnost sv. Josefa – <i>Josef</i>	
20	Ú	Sv. Archip – <i>Světлана</i>	
21	S	Sv. Serapion – <i>Radek</i>	<i>Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace</i>
22	Č	Sv. Epafrodit – <i>Leona</i>	
23	P	Sv. Turibius z Mongroveja – <i>Ivona</i>	
24	S	Sv. Kateřina Švédská – <i>Gabriel</i>	
25	N	Sv. Dismas – <i>Marián</i>	Květná neděle – XIII. mezinárodní den mládeže
26	P	Sv. Kastulus (Haštal) – <i>Emanuel</i>	
27	Ú	Sv. Rupert – <i>Dita</i>	
28	S	Sv. Rogát – <i>Soňa</i>	
29	Č	Bl. Ludolf (Slavomil) – <i>Tatána</i>	
30	P	Sv. Jan Klimak – <i>Arnošt</i>	Velký pátek Novéna k Božimu milosrdenství (30. 3. – 7. 4.)
31	S	Bl. Balbína – <i>Kvido</i>	

Duben

2018

1	N	Sv. Makarius (Blahomír) – <i>Hugo</i>	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
2	P	Sv. František z Pauly – <i>Erika</i>	Pondělí velikonoční
3	Ú	Sv. Nikita – <i>Richard</i>	
4	S	Sv. Izidor Sevillský – <i>Ivana</i>	
5	Č	Sv. Vincenc Ferrerský – <i>Miroslava</i>	
6	P	Sv. Notger – <i>Vendula</i>	
7	S	Sv. Jan Křtitel de la Salle – <i>Heřman, Hermína</i>	Světový den zdraví
8	N	Sv. Albert – <i>Ema</i>	Svátek Božího milosrdenství
9	P	Sv. Marie Kleofášova – <i>Dušan</i>	Slavnost Zvěstování Páně
10	Ú	Sv. Michael de Sanctis – <i>Darja</i>	
11	S	Sv. Stanislav – <i>Izabela</i>	
12	Č	Sv. Julius – <i>Julius</i>	
13	P	Sv. Martin I. – <i>Aleš</i>	
14	S	Sv. Lambert – <i>Vincenc</i>	
15	N	Sv. Anastázie – <i>Anastázie</i>	
16	P	Sv. Bernadetta Soubirousová – <i>Irena</i>	
17	Ú	Sv. Inocenc – <i>Rudolf</i>	
18	S	Sv. Krescenc (Rostislav) – <i>Valérie</i>	
19	Č	Sv. Ema – <i>Rostislav</i>	
20	P	Sv. Hugo – <i>Marcela</i>	
21	S	Sv. Anselm – <i>Alexandra</i>	
22	N	Sv. Leonid – <i>Evženie</i>	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
23	P	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka – <i>Vojtěch</i>	
24	Ú	Sv. Jiří, sv. Fidel ze Sigmariny – <i>Jiří</i>	
25	S	Svátek sv. Marka, evangelisty – <i>Marek</i>	
26	Č	Sv. Richarius – <i>Oto</i>	
27	P	Sv. Zita – <i>Jaroslav</i>	
28	S	Sv. Petr Chanel, sv. Ludvík Maria Grignon – <i>Vlastislav</i>	
29	N	Sv. Kateřina Sienská, patronka Evropy – <i>Robert</i>	
30	P	Sv. Zikmund, sv. Pius V. – <i>Blahoslav</i>	

1	Ú	Sv. Josef Dělník	<i>Svátek práce</i>
2	S	Sv. Atanáš – <i>Zikmund</i>	
3	Č	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů – <i>Alexej</i>	
4	P	Sv. Florián – <i>Květoslav</i>	
5	S	Sv. Gothard – <i>Klaudie</i>	
6	N	Sv. Jan Sarkander – <i>Radoslav</i>	Den modliteb za pronásledované křesťany
7	P	Sv. Benedikt II. – <i>Stanislav</i>	
8	Ú	Panna Maria, Prostřednice všech milostí	<i>Den vítězství</i>
9	S	Sv. Hermus – <i>Ctibor</i>	
10	Č	Sv. Job – <i>Blažena</i>	Slavnost Nanebevstoupení Páně
11	P	Sv. Ignác z Lácóni – <i>Svatava</i>	Nověna k Duchu Svatému (11.–19. 5.)
12	S	Sv. Pankrác, sv. Nereus a Achilleus – <i>Pankrác</i>	<i>Mezinárodní den ošetřovatelů</i>
13	N	Panna Maria Fatimská, sv. Ondřej Hubert Fournet – <i>Servác</i>	Den modliteb za sdělovací prostředky – <i>Den matek</i>
14	P	Svátek sv. Matěje, apoštola – <i>Bonifác</i>	
15	Ú	Sv. Izidor, sv. Žofie – <i>Žofie</i>	
16	S	Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech – <i>Přemysl</i>	
17	Č	Sv. Paschal Baylon – <i>Aneta</i>	
18	P	Sv. Jan I. – <i>Nataša</i>	
19	S	Sv. Petr Celestýn – <i>Ivo</i>	
20	N	Sv. Klement Maria Hofbauer, sv. Bernardin Sienský – <i>Zbyšek</i>	Slavnost Sslání Ducha Svatého
21	P	Sv. Ondřej Bobola, sv. Kryštof Magallanes a druhové – <i>Monika</i>	7. týden v mezidobí
22	Ú	Sv. Rita z Cascie, sv. Julie – <i>Emil</i>	
23	S	Sv. Jan Křtitel de Rossi – <i>Vladimír</i>	
24	Č	Sv. Vincent Lerinský – <i>Jana</i>	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
25	P	Sv. Beda Ctihodný, sv. Řehoř VII. – <i>Viola</i>	<i>Mezinárodní den ztracených dětí</i>
26	S	Sv. Filip Neri – <i>Filip</i>	
27	N	Sv. Augustin z Canterbury – <i>Valdemar</i>	Slavnost Nejsvětější Trojice
28	P	Sv. Emil – <i>Vilém</i>	
29	Ú	Sv. Maximin – <i>Maxmilián, Maxim</i>	
30	S	Sv. Zdislava – <i>Ferdinand</i>	
31	Č	Svátek Navštívení Panny Marie – <i>Kamila</i>	Slavnost Těla a krve Páně

1	P	Sv. Justin – <i>Laura</i>	<i>Mezinárodní den dětí</i>
2	S	Sv. Marcellin a Petr – <i>Jarmil</i>	
3	N	Sv. Karel Lwanga a druhové – <i>Tamara</i>	
4	P	Sv. František Caracciolo – <i>Dalibor</i>	
5	Ú	Sv. Bonifác – <i>Dobroslav</i>	<i>Světový den životního prostředí</i>
6	S	Sv. Norbert – <i>Norbert</i>	
7	Č	Sv. Robert – <i>Iveta, Slavoj</i>	
8	P	Sv. Medard – <i>Medard</i>	<i>Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova</i>
9	S	Sv. Efrém Syrský – <i>Stanislava</i>	
10	N	Sv. Maxim – <i>Gita</i>	
11	P	Sv. Barnabáš, apoštol – <i>Bruno</i>	
12	Ú	Sv. Jan z Fakunda, bl. Marie Antonína Kratochvílová a druhové – <i>Antonie</i>	
13	S	Sv. Antonín z Padovy – <i>Antonín</i>	
14	Č	Sv. Anastáz – <i>Roland</i>	
15	P	Sv. Vít – <i>Vít</i>	
16	S	Sv. Benon (Zbyněk) – <i>Zbyněk</i>	
17	N	Sv. Avitus – <i>Adolf</i>	
18	P	Řehoř Barbarigo, sv. Marina – <i>Milan</i>	
19	Ú	Sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald – <i>Leoš</i>	
20	S	Sv. Silverius – <i>Květa</i>	
21	Č	Sv. Alois Gonzaga – <i>Alois</i>	
22	P	Sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More, sv. Paulín Nolánský – <i>Pavla</i>	
23	S	Sv. Josef Cafasso – <i>Zdeňka</i>	
24	N	<i>Slavnost Narození sv. Jana Křtitele – Jan</i>	
25	P	Sv. Vilém, ct. Ivan – <i>Ivan</i>	
26	Ú	Sv. Jan a Pavel – <i>Adriana</i>	<i>Mezinárodní den boje proti narkomanii</i>
27	S	Sv. Cyril Alexandrijský – <i>Ladislav</i>	
28	Č	Sv. Irenej (Lubomír) – <i>Lubomír</i>	
29	P	<i>Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů – Petr a Pavel</i>	
30	S	Sv. prvomučedníci římsští – <i>Šárka</i>	

-
- 1 N Sv. Theobald (Děpold) – *Jaroslava*
-
- 2 P Sv. Ota – *Patricie*
-
- 3 Ú Svátek sv. Tomáše, apoštola – *Radomír*
-
- 4 S Sv. Prokop, sv. Alžběta Portugalská – *Prokop*
-
- 5 Č Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy *Den slovanských věrozvěstů*
-
- 6 P Sv. Marie Gorettiová *Den upálení mistra Jana Husa*
-
- 7 S Sv. Wilibald – *Bohuslava*
-
- 8 N Sv. Kilián – *Nora*
-
- 9 P Sv. Veronika Giulianiová, sv. Augustin Žao Rong a druhové – *Drahoslava*
-
- 10 Ú Sv. Amálie (Libuše) – *Libuše, Amálie*
-
- 11 S Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy – *Olga*
-
- 12 Č Sv. manželé Ludvík a Zélie Martinovi, sv. Jan Qualbert – *Bořek*
-
- 13 P Sv. Jindřich – *Markéta*
-
- 14 S Sv. Kamil de Lellis, bl. Hroznata – *Karolína*
-
- 15 N Sv. Bonaventura – *Jindřich*
-
- 16 P Panna Maria Karmelská – *Luboš*
-
- 17 Ú Sv. Hyacint a bl. Česlav – *Martina*
-
- 18 S Sv. Emilián – *Drahomíra*
-
- 19 Č Sv. Makrina – *Čeněk*
-
- 20 P Sv. Apolinář, sv. Eliáš – *Ilja*
-
- 21 S Sv. Vavřinec z Brindisi – *Vítězslav*
-
- 22 N Sv. Marie Magdaléna – *Magdaléna*
-
- 23 P Svátek sv. Brigity, patronky Evropy – *Libor*
-
- 24 Ú Sv. Kristina, sv. Šarbel – *Kristýna*
-
- 25 S Svátek sv. Jakuba, apoštola, sv. Kryštof – *Jakub*
-
- 26 Č Sv. Jáchym a Anna – *Anna*
-
- 27 P Sv. Gorazd a druhové – *Věroslav*
-
- 28 S Sv. Nazarius a Celsus – *Viktor*
-
- 29 N Sv. Marta – *Marta*
-
- 30 P Sv. Petr Chryzolog – *Bořivoj*
-
- 31 Ú Sv. Ignác z Loyoly – *Ignác*
-

Srpen

2018

-
- 1 S Sv. Alfons z Liguori – *Oskar*
-
- 2 Č Sv. Eusebius, sv. Petr Julián Eymard – *Gustav*
-
- 3 P Sv. Lydie – *Miluše*
-
- 4 S Sv. Jan Maria Vianney – *Dominik*
-
- 5 N **Posvěcení římské baziliky Panny Marie – *Kristián***
-
- 6 P Svátek Proměnění Páně – *Oldřiška*
-
- 7 Ú Sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové – *Lada*
-
- 8 S Sv. Dominik – *Soběslav*
-
- 9 Č Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy, sv. Roman – *Roman*
-
- 10 P Svátek sv. Vavřince – *Vavřinec*
-
- 11 S Sv. Klára – *Zuzana*
-
- 12 N **Sv. Jana Františka de Chantal, sv. Euplus – *Klára***
-
- 13 P Sv. Poncián a Hippolyt, sv. Jan Berchmans – *Alena*
-
- 14 Ú Sv. Maxmilián Kolbe – *Alan*
-
- 15 S Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – *Hana*
-
- 16 Č Sv. Štěpán I. Uherský – *Jáchym*
-
- 17 P Sv. Myron – *Petra*
-
- 18 S Sv. Helena – *Helena*
-
- 19 N **Sv. Jan Eudes – *Ludvík***
-
- 20 P Sv. Bernard – *Bernard*
-
- 21 Ú Sv. Pius X. – *Johana*
-
- 22 S Panna Maria Královna – *Bohuslav*
-
- 23 Č Sv. Růžena z Limy – *Sandra*
-
- 24 P Svátek sv. Bartoloměje, apoštola – *Bartoloměj*
-
- 25 S Sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové, sv. Josef Kalasanský, bl. Metoděj Dominik – *Radim*
-
- 26 N **Ct. Martin Středa – *Luděk***
-
- 27 P Sv. Monika – *Otakar*
-
- 28 Ú Sv. Augustin – *Augustýn*
-
- 29 S Umučení sv. Jana Křtitele – *Evelína*
-
- 30 Č Sv. Fiakr – *Vladěna*
-
- 31 P Sv. Rajmund – *Pavčina*
-

Září

2018

1	S	Sv. Jiljí – <i>Linda, Samuel</i>	Den modliteb za péči o stvoření
2	N	Sv. Justus – <i>Adéla</i>	
3	P	Sv. Řehoř Veliký – <i>Bronislav</i>	
4	Ú	Sv. Růžena z Viterba – <i>Jindřiška</i>	
5	S	Sv. Matka Tereza z Kalkaty, sv. Viktorin (Vítězslav) – <i>Boris</i>	
6	Č	Sv. Magnus – <i>Boleslav</i>	
7	P	Sv. Melichar Grodecký – <i>Regína</i>	
8	S	Svátek Narození Panny Marie – <i>Mariana</i>	Mezinárodní den gramotnosti
9	N	Sv. Petr Klaver – <i>Daniela</i>	
10	P	Bl. Karel Spinola – <i>Irma</i>	
11	Ú	Sv. Emil – <i>Denisa</i>	
12	S	Jméno Panny Marie, sv. Quido – <i>Marie</i>	
13	Č	Sv. Jan Zlatoústý – <i>Lubor</i>	
14	P	Svátek Povýšení sv. Kříže – <i>Radka</i>	
15	S	Panna Maria Bolestná – <i>Jolana</i>	
16	N	Sv. Ludmila – <i>Ludmila</i>	
17	P	Sv. Kornélius a Cyprián, sv. Robert Bellarmin – <i>Naděžda</i>	
18	Ú	Sv. Josef Kupertinský – <i>Kryštof</i>	
19	S	Sv. Januárius – <i>Zita</i>	
20	Č	Sv. Ondřej Kim Tae-gön, Pavel Chông Ha-sang a druhové – <i>Oleg</i>	
21	P	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty – <i>Matouš</i>	Mezinárodní den míru
22	S	Sv. Mořic a druhové – <i>Darina</i>	
23	N	Sv. Pio z Pietrelciny, sv. Konstanc z Ankony – <i>Berta</i>	
24	P	Sv. Gerard (Jaromír) – <i>Jaromír</i>	
25	Ú	Sv. Kleofáš – <i>Zlata</i>	
26	S	Sv. Kosma a Damián, bl. Pavel VI., papež – <i>Andrea</i>	Mezinárodní den neslyšících
27	Č	Sv. Vincenc z Pauly – <i>Jonáš</i>	
28	P	Slavnost sv. Václava, hlavního patrona českého národa – <i>Václav</i>	Den české státnosti
29	S	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů – <i>Michal</i>	
30	N	Sv. Jeroným – <i>Jeroným</i>	

1	P	Sv. Terezie od Dítěte Ježíše – Igor	Mezinárodní den hudby
2	Ú	Sv. anděl strážní – <i>Olívie, Oliver</i>	
3	S	Sv. Maxmilián – <i>Bohumil</i>	
4	Č	Sv. František z Assisi – <i>František</i>	
5	P	Sv. Palmác, sv. Faustyna Kowalská – <i>Eliška</i>	
6	S	Sv. Bruno – <i>Hanuš</i>	
7	N	Panna Maria Růžencová – <i>Justýna</i>	
8	P	Sv. Simeon – <i>Věra</i>	
9	Ú	Sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonardi – <i>Štefan, Sára</i>	
10	S	Sv. Paulín – <i>Marina</i>	
11	Č	Sv. Jan XXIII., papež, sv. German – <i>Andrej</i>	
12	P	Sv. Radim – <i>Marcel</i>	
13	S	Sv. Eduard – <i>Renáta</i>	
14	N	Sv. Kalist I. – <i>Agáta</i>	
15	P	Sv. Terezie od Ježíše – <i>Tereza</i>	
16	Ú	Sv. Hedvika, sv. Markéta Marie Alacoque – <i>Havel</i>	Světový den výživy
17	S	Sv. Ignác Antiochijský – <i>Hedvika</i>	
18	Č	Svátek sv. Lukáše, evangelisty – <i>Lukáš</i>	
19	P	Sv. Pavel od Kříže, sv. Izák Jogues a druhové – <i>Michaela</i>	
20	S	Sv. Irena – <i>Vendelín</i>	Den modliteb za misie
21	N	Sv. Hilarion, bl. Karel Rakouský – <i>Brigita</i>	
22	P	Sv. Jan Pavel II., papež, sv. Marie Salome – <i>Sabina</i>	
23	Ú	Sv. Jan Kapistránský – <i>Teodor</i>	
24	S	Sv. Antonín Maria Klaret – <i>Nina</i>	
25	Č	Sv. Kryšpín – <i>Beáta</i>	
26	P	Sv. Rustik – <i>Erik</i>	
27	S	Sv. Frumencius – <i>Šarlota, Zoe</i>	
28	N	Sv. Šimon a Juda, apoštolové	Den vzniku samostatného československého státu (1918)
29	P	Sv. Narcis, bl. Marie Restituta Kafková – <i>Silvie</i>	
30	Ú	Sv. Marcel – <i>Tadeáš</i>	
31	S	Sv. Wolfgang – <i>Štěpánka</i>	

Listopad

2018

1	Č	Slavnost Všech svatých – <i>Felix</i>	
2	P	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – <i>Památka zesnulých</i>	
3	S	Sv. Martin de Porres – <i>Hubert</i>	<i>Mezinárodní den nevidomých</i>
4	N	<i>Sv. Karel Boromejský – Karel</i>	
5	P	Sv. Zachariáš a Alžběta – <i>Miriam</i>	
6	Ú	Sv. Leonard (Linhart) – <i>Liběna</i>	
7	S	Sv. Willibrord – <i>Saskie</i>	
8	Č	Sv. Gottfried (Bohumír) – <i>Bohumír</i>	
9	P	Svátek Posvěcení Lateránské baziliky – <i>Bohdan</i>	
10	S	Sv. Lev Veliký – <i>Evžen</i>	
11	N	<i>Sv. Martin – Martin</i>	
12	P	Sv. Josafat – <i>Benedikt</i>	
13	Ú	Sv. Anežka Česká – <i>Tibor</i>	
14	S	Sv. Mikuláš Tavelič – <i>Sáva</i>	
15	Č	Sv. Albert Veliký – <i>Leopold</i>	
16	P	Sv. Markéta Skotská, sv. Gertruda – <i>Otmar</i>	
17	S	<i>Sv. Alžběta Uherská – Mahulena</i>	<i>Mezinárodní den studentstva Den boje za svobodu a demokracii</i>
18	N	<i>Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla – Romana</i>	
19	P	Sv. Mechtilda – <i>Alžběta</i>	<i>Den Bible</i>
20	Ú	Sv. Felix z Valois – <i>Nikola</i>	
21	S	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě – <i>Albert</i>	
22	Č	Sv. Cecílie – <i>Cecilie</i>	
23	P	Sv. Klement I., sv. Kolumbán – <i>Klement</i>	
24	S	Sv. Ondřej Dung-Lac a druhové – <i>Emílie</i>	
25	N	<i>Sv. Kateřina Alexandrijská – Kateřina</i>	<i>Slavnost Ježíše Krista Krále</i>
26	P	Sv. Silvestr, bl. Jakub Alberione – <i>Artur</i>	
27	Ú	Sv. Virgil – <i>Xénie</i>	
28	S	Sv. Mansuet (Miloslav) – <i>René</i>	
29	Č	Sv. Saturnin – <i>Zina</i>	
30	P	Svátek sv. Ondřeje, apoštola – <i>Ondřej</i>	

Prosinec

2018

1	S	Sv. Edmund Kapián – <i>Iva</i>	<i>Světový den boje proti AIDS</i>
2	N	Sv. Bibiána – <i>Blanka</i>	1. neděle adventní (nedělní cyklus C)
3	P	Sv. František Xaverský – <i>Svatoslav</i>	
4	Ú	Sv. Jan Damašský, sv. Barbora – <i>Barbora</i>	
5	S	Sv. Sába – <i>Jitka</i>	
6	Č	Sv. Mikuláš – <i>Mikuláš</i>	
7	P	Sv. Ambrož – <i>Benjamín, Ambrož</i>	
8	S	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu – <i>Květoslava</i>	
9	N	Sv. Jan Didak Cuauhtloatzin, sv. Valérie – <i>Vratislav</i>	
10	P	Sv. Julie a Eulálie – <i>Julie</i>	<i>Den lidských práv</i>
11	Ú	Sv. Damas I. (Hostivít) – <i>Dana</i>	
12	S	Panna Maria Guadalupská – <i>Simona</i>	
13	Č	Sv. Lucie (Světluše) – <i>Lucie</i>	
14	P	Sv. Jan od Kříže – <i>Lýdie</i>	
15	S	Sv. Valerián – <i>Radana, Radan</i>	
16	N	Sv. Adelhaida (Adéla) – <i>Albína</i>	
17	P	Sv. Lazar – <i>Daniel</i>	Příprava na vánoční svátky (17.–24. 12.)
18	Ú	Sv. Rufus a Zosim – <i>Miloslav</i>	
19	S	Bl. Urban – <i>Ester</i>	
20	Č	Sv. Dominik Siloský – <i>Dagmar</i>	
21	P	Sv. Petr Kanisius – <i>Natálie</i>	
22	S	Sv. Servul – <i>Šimon</i>	
23	N	Sv. Jan Kentský – <i>Vlasta</i>	
24	P	Štědrý den – <i>Adam a Eva</i>	
25	Ú	Slavnost Narození Páně – <i>1. svátek vánoční</i>	
26	S	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka – <i>Štěpán, 2. svátek vánoční</i>	
27	Č	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty – <i>Zaneta</i>	
28	P	Svátek Svatých Mláďatek, mučedníků – <i>Bohumila</i>	
29	S	Sv. Tomáš Becket – <i>Judita</i>	
30	N	Sv. Evžen – <i>David</i>	Svátek Svaté rodiny
31	P	Sv. Silvestr I. – <i>Silvestr</i>	Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce

Nm 6,22-27; Žl 67; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

Evangelium

Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Podnět k rozjímání

Evangelium, které jsme slyšeli, říká, že Panna „to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom“. Marie se nám stále představuje jako nádoba naplněná pamětí Ježíše. Dnes nám nabízí možnost chápat smysl událostí, které se osobně dotýkají nás, našich rodin, našich zemí a celého světa. Kam nemůže dosáhnout rozum filosofů, ani politické vyjednávání, tam může dosáhnout moc víry, kterou přináší milost Kristova evangelia a která může vždycky otevírat nové cesty rozumu i vyjednávání.

Z homilie při mši svaté, 1. 1. 2016

1 Jan 2,22-28; Žl 98; Jan 1,19-28

■ Evangelium

Jan 1,19-28

Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: »Vyrovnejte cesty Pánu«, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti posláni byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

■ Podnět k rozjímání

Tři posláni v jediném člověku: připravit, rozlišit, nechat růst Pána a umenšovat se. Je krásné takto nahlížet také dnešní posláni křesťana. Křesťan nehlasá sebe sama, ale druhého, připravuje cestu Pánu. Křesťan musí umět rozlišovat, musí vědět, jak rozlišit pravdu od toho, co se jako pravda jeví, ale co jí není. Je třeba být člověkem rozlišování. A křesťan musí být člověkem, který se umí snižovat, aby Pán rostl v srdci a v duši druhých.

Z homilie při mši svaté, 24. 6. 2014

1 Jan 2,29 – 3,6; Žl 98; Jan 1,29-34

■ Evangelium

Jan 1,29-34

Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: »Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.« Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: »Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.« A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

■ Podnět k rozjímání

To je druhé Janovo poslání: rozlišit mezi tolika dobrými lidmi, kdo je Pánem. Duch mu zjevil a on měl odvahu říci, že „ten to je. On je beránek Boží, který snímá hříchy světa“. Učedníci spatřili tohoto muže, který šel kolem, a nechali jej jít. Na druhý den se stalo totéž: „To je on. Má větší důstojnost než já.“ A učedníci šli za ním. Během přípravy říkal Jan: „Přijde po mně.“ Při rozlišení, kterým dovedl určit a ukázat Pána, říká: „Je přede mnou.“

Z homilie při mši svaté, 24. 6. 2014

1 Jan 3,7-10; Žl 98; Jan 1,35-42

■ Evangelium

Jan 1,35-42

Druhý den Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

■ Podnět k rozjímání

Setkání je způsob, kterým Ježíš mění životy druhých. Příznačné je setkání se Šavlem z Tarsu, pronásledovatelem křesťanů, cestou do Damašku. Jan a Ondřej, kteří strávili s Mistrem celý večer; Šimon, který je ihned ustanoven skálou nové komunity; a potom Samaritánka; malomocný, který se vrací, aby poděkoval; nemocná žena, která se uzdraví dotykem Kristova šatu. Rozhodující setkání mají křesťana přimět, aby na své první setkání s Ježíšem nikdy nezapomněl.

Z homilie při mši svaté, 24. 4. 2015

1 Jan 3,11-21; Žl 100; Jan 1,43-51

Evangelium**Jan 1,43-51**

Ježíš se rozhodl, že půjde do Galileje. Potkal Filipa a vyzval ho: „Pojď za mnou!“ Filip pocházel z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. Filip potkal Natanaela a řekl mu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefov z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ Filip odpověděl: „Pojď a podívej se!“ Ježíš uviděl Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „To je pravý Izraelita, v kterém není lsti.“ Natanael se ho zeptal: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.“ Natanael mu na to řekl: „Mistře, ty jsi Boží Syn, ty jsi král Izraele!“ Ježíš mu odpověděl: „Proto věříš, že jsem ti řekl: »Viděl jsem tě pod fíkovníkem?« Uvidíš ještě větší věci.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám: Uvidíte nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“

Podnět k rozjímání

Každý den potřebujeme prosit, žádat o milost, aby on otevřel naše chladné srdce a otrásl naším vlažným a povrchním životem. Předstoupíme-li před něho s otevřeným srdcem a dovolíme-li mu, aby na nás pohlédl, rozpoznáme pohled lásky, který objevil Natanael v den, kdy přišel Ježíš a řekl mu: „Viděl jsem tě, když jsi byl pod fíkovníkem“ (srov. Jan 1,48).

Z exhortace Evangelii Gaudium, 264

Iz 60,1-6; Žl 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

■ Evangelium

Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: »A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.«“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle – hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

■ Podnět k rozjímání

Dlouho zkoumali velkou knihu nebes, aby našli odpověď na otázky svého neklidného srdce, a nakonec se jim ukázalo světlo, hlas Ducha Svatého, který působí ve všech lidech. Tato hvězda je proměnila. Kolik jen hvězd na nebi září! A přece mudrci našli jednu novou, odlišnou, která pro ně zářila nejvíc. Dala jim zapomenout na každodenní starosti a vydali se hned na cestu. Dopřáli sluchu onomu hlasu, který je z jejich nitra nabádal sledovat světlo, jež jim umožnilo najít židovského krále v nuzném betlémském domě.

Z homilie při mši svaté, 6. 1. 2016

Iz 42,1-4.6-7; Žl 29; Sk 10,34-38 nebo Iz 55,1-11; Žl 12; 1 Jan 5,1-9; Mk 1,6b-11

■ Evangelium

Mk 1,6b-11

Jan kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opáneků. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svätým.“ V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít. Hned jak vystupoval z vody, spatřil, že se nebe rozevřelo a že se na něho snáší Duch jako holubice. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“

■ Podnět k rozjímání

Můžeme se ptát: Je pro mě křest událost minulosti, izolovaná na určité datum, anebo je živou skutečností, která se v každé chvíli týká mé přítomnosti? Cítíš se silný silou, kterou ti Kristus dává svou smrtí a svým vzkříšením, anebo se cítíš skleslý a bez síly? Křest dává sílu a světlo. Cítíš se osvícen světlem, které přichází od Krista? Jsi mužem/ženou světla, anebo člověkem postrádajícím Ježíšovo světlo? Je třeba přijmout milost křtu, který je darem, a stát se světlem pro všechny.

Z katecheze při generální audienci, 13. 11. 2013

1 Sam 1,1-8; Žl 116B; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

Ježíš učinil z obrácení první slovo svého kázání: „Obrátte se a věřte evangeliu!“ To znamená: pohlédněte zpět a obraťte se. A touto zvěstí se Ježíš prezentuje lidu, po kterém žádá, aby jeho slovo přijal jako poslední a definitivní Otcovo slovo k lidstvu. V porovnání s kázáním proroků, klade Ježíš ještě větší důraz na vnitřní dimenzi obrácení, kterého se účastní celý člověk srdcem i myslí, aby se stal novým stvořením, novým člověkem. Mění srdce a obnovuje dotýčného.

Z katecheze při generální audienci, 18. 6. 2016

1 Sam 1,9-20; 1 Sam 2; Mk 1,21b-28

■ Evangelium

Mk 1,21b-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš hned v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svätý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

■ Podnět k rozjímání

Učení plné moci a osvobozující působení Božího Syna se stává slovem spásy a skutkem lásky misionářské církve. Pamatujte, že evangelium má moc změnit život! Nezapomeňte na to! Je dobrou zvěstí, která nás proměňuje jediné tehdy, když se jí necháme proměnit. Proto vás žádám, abyste měli neustálý dennodenní kontakt s evangeliem, každý den si z něj přečetli kousek, rozjímali nad ním a nosili evangelium s sebou v kapse, v tašce... tedy denně se živit z tohoto nevyčerpatelného pramene spásy. Nezapomínejte na to!

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 1. 2. 2015

1 Sam 3,1-10.19-20; Žl 40; Mk 1,29-39

■ Evangelium

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

■ Podnět k rozjímání

Ježíš se stal bližním pro všechny nemocné a uzdravoval je svou přítomností a léčivou mocí. Právě nemoc představuje tu nejhlubší zkušenost samoty. Návštěva může nemocnému umenšit tento pocit osamocení; trocha společenství je tím nejlepším lékem! Úsměv, pohazení, stisk ruky jsou prostá, ale velice důležitá gesta pro toho, kdo cítí, že je ponechán sobě samému. Neupadejme do lhostejnosti, ale prokazujme skutky milosrdné lásky, stejně jako Ježíš Petrově tchyni.

Z katecheze při generální audienci, 9. 11. 2016

1 Sam 4,1-11; Žl 44; Mk 1,40-45

■ Evangelium

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

■ Podnět k rozjímání

Často si myslím, že je velmi obtížné – ne snad nemožné – prokazovat dobro a neušpinit se. Ježíš se uspinil tím, že se přiblížil k malomocnému. A potom jde ještě dál a říká mu: „Jdi, ukaž se knězi a učiň to, co se má udělat, když je uzdraven malomocný.“ Toho, který byl ze společnosti vyloučen, tak Ježíš opět včleňuje do církve, do společnosti. Jako by říkal: „Jdi, aby všechno bylo tak, jak má být.“ Kolik jen lidí se dívá zdálky, se zlobou v srdci, aby Ježíše podrobili zkoušce, kritizovali ho a odsoudili. A kolik lidí zdáli přihlíží, protože nemají odvahu, jakou měl on, ale touží se přiblížit! A tehdy Ježíš podává ruku jako první – stal se jedním z nás. Jako my hříšníci je hříšníkem, ale bez hříchu; je ušpiněn našimi hříchy. A to je křesťanská blízkost.

Z homilie při mši svaté, 26. 6. 2015

1 Sam 8,4-7.10-22a; Žl 89; Mk 2,1-12

■ Evangelium

Mk 2,1-12

Když se Ježíš po (několika) dnech vrátil do Kafarna, proslýchlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už nestačilo ani místo přede dveřmi, a on jim hlásal Boží slovo. Tu k němu přicházeli s ochrnutým, čtyři ho nesli. Pro množství (lidí) se s ním nemohli k němu dostat. (Proto) nad tím místem, kde byl (Ježíš), odkryli střechu, udělali otvor a spustili dolů lehátko, na kterém ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Seděli tam však někteří z učitelů Zákona a ve svém srdci uvažovali: „Jak může ten (člověk) tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jenom sám Bůh.“ Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: „Proč tak ve svém srdci uvažujete? Co je snadnější – říci ochrnutému: »Odpouštějí se ti hříchy«, nebo říci: »Vstaň, vezmi své lehátko a choď«? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ On vstal, ihned vzal lehátko a přede všemi odešel, takže všichni žasli, velebili Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli!“

■ Podnět k rozjímání

Svátost smíření je svátost uzdravení. Jdu-li se vyzpovídat, je to proto, abych byl uzdraven a aby byla uzdravena má duše, mé srdce a to nedobré, co jsem učinil. Nejlépe toto hluboké spojení vyjadřuje biblický obraz či epizoda odpuštění a uzdravení ochrnulého, kdy se Ježíš zjevuje zároveň jako lékař duše i těla.

Z katecheze při generální audienci, 19. 4. 2014

13. leden

Sobota

1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a; Žl 21; Mk 2,13-17

■ Evangelium

Mk 2,13-17

Ježíš znovu vyšel k moři. Všechen lid přicházel k němu a on je učil. Když šel dál, uviděl Alfeova syna Léviho, jak sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když pak byl (Ježíš) u stolu v jeho domě, mnoho celníků a hříšníků zaujalo místo u stolu s ním a s jeho učedníky; bylo totiž mnoho těch, kdo ho následovali. Když učitelé Zákona z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, řekli jeho učedníkům: „Proč jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to zaslechl a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšníky.“

■ Podnět k rozjímání

Je třeba být církví, která učí a hájí základní hodnoty a zároveň nezapomíná, že „sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu“ (Mk 2,27) a že Ježíš rovněž řekl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšníky.“ Je třeba být církví, která vychovává k autentické lásce, schopné zbavovat osamělosti, ale zároveň nezapomíná, že jejím posláním je být milosrdným Samaritánem zraněného lidstva.

Z homilie při mši svaté, 4. 10. 2015

1 Sam 3,3b-10.19; Žl 40; 1 Kor 6,13c-15a.17-20; Jan 1,35-42

Evangelium

Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Podnět k rozjímání

Příklad sv. Ondřeje, který spolu s jiným učedníkem přijal pozvání božského mistra: „Pojďte a uvidíte“ a „ten den zůstali u něho“, nám jasně ukazuje, že křesťanský život je osobní zkušenost, proměňující setkání s tím, který nás miluje a chce nás spasit. Také křesťanská zvěst se šíří díky lidem, kteří milují Krista, a proto nemohou nepředávat radost z toho, že jsou milováni a spaseni. Poté, co Ondřej následoval Ježíše do míst, kde bydlel, a zůstal u něho, „nejdříve našel svého bratra Šimona a řekl mu: »Našli jsme Mesiáše« – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi“.

Z homilie při mši svaté, 30. 11. 2014

1 Sam 15,16-23; Žl 50; Mk 2,18-22

■ Evangelium

Mk 2,18-22

Janovi učedníci a farizeové se (právě) postili. (Lidé) přišli k Ježíšovi s otázkou: „Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim odpověděl: „Mohou se postit hosté na svatbě, dokud je ženich s nimi? Dokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom, v ten den, se budou postit. Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na staré šaty, jinak se ten nový přišíitý kus ze staré látky vytrhne a díra se jen ještě zvětší. A nikdo nenalévá mladé víno do starých měchů, jinak víno měchy roztrhne a přijde nazmar víno i měchy. Mladé víno do nových měchů!“

■ Podnět k rozjímání

Zákon slouží člověku, který slouží Bohu, a proto musí mít člověk otevřené srdce. Postoj „vždycky se to tak dělalo“ je výrazem uzavřeného srdce a Ježíš nám řekl: „Pošlu vám Ducha Svatého, který vás uvede do celé pravdy“ (srov. Jan 16,13). Uzavíráš-li však srdce novosti Ducha, nikdy nedojdeš k celé pravdě a tvůj křesťanský život bude polovičatý, záplatovaný, vyspravený novotami, ale se strukturou, která není otevřená Pánovu hlasu. Máš uzavřené srdce, protože nejsi schopen vyměnit měchy.

Z homilie při mši svaté, 18. 1. 2016

1 Sam 16,1-13; Žl 89; Mk 2,23-28

■ Evangelium

Mk 2,23-28

Jednou v sobotu procházel (Ježíš) obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“

■ Podnět k rozjímání

Jednoho dne, jako je ten dnešní, o jedné sobotě, procházel Ježíš spolu se svými učedníky obilným polem. Učedníci měli hlad a vyjídali klasy. Jisté je, že Ježíš dává za hladu přednost důstojnosti Božích dětí před formalistickou, přizpůsobivou a zainteresovanou interpretací norem. Když se učitelé Zákona pokrytecky rozhořčují a stěžují si, Ježíš jim připomíná, že Bůh chce milosrdenství, a ne oběť, a vysvětluje jim, že sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Pokryteckému a povýšenému smýšlení čelí pokornou inteligencí srdce, která vždy přednostňuje člověka a nedovolí určité logice, aby mu bránila žít, milovat a sloužit bližnímu.

Z papežovy promluvy, 5. 11. 2016

1 Sam 17,32-33.37.40-51; Žl 144; Mk 3,1-6

■ Evangelium

Mk 3,1-6

(Ježíš) opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutou rukou. Dávali (na Ježíše) pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutou rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed!“ Pak se (farizeů) zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku. Farizeové šli hned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

■ Podnět k rozjímání

Ježíš riskoval tu sobotu život, protože po onom uzdravení začaly dvě opoziční strany, které se bály lidu a také říše, farizeové a herodovci, kalkulovat a kout pikle, aby Ježíše zavraždily. Víím, že mnozí z vás riskují život. Víím, že někteří tu dnes nejsou, protože o život přišli... Ježíš nás však učí, že nikdo nemá větší lásku než ten, kdo svůj život položí za své přátele.

Z papežovy promluvy, 5. 11. 2016

1 Sam 18,6-9; 19,1-7; Žl 56; Mk 3,7-12

■ Evangelium

Mk 3,7-12

Ježíš se uchýlil se svými učedníky k moři a velké množství lidu z Galileje šlo za ním. Také z Judska, z Jeruzaléma, z Idumeje, ze Zajordání, i z okolí Tyru a Sidónu přišlo k němu mnoho lidí, protože slyšeli, co všechno koná. Tu řekl svým učedníkům, že mají mít pro něho připravenou loďku, aby se na něho (lidé) netlačili. Mnoho jich totiž uzdravil, takže se neduživí hrnuli k němu, aby se ho mohli dotknout. Kdykoli ho viděli nečistí duchové, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“ On jim však přísně zakazoval, aby ho neprozrazovali.

■ Podnět k rozjímání

Problémem těch, kteří se snaží přivést Ježíše do úzkých, však nejsou zázraky, které Ježíš konal, ale to, že démoni křičeli: „Ty jsi Syn Boží, ty jsi Svatý Boží!“ Jádrem pohoršení je to, že Ježíš je vtělený Bůh. Také nám jsou kladeny v životě léčky, ale to, co na církvi pohoršuje, je mysterium vtěleného Slova. To se netoleruje, démon to netoleruje.

Z homilie při mši svaté, 1. 6. 2013

1 Sam 24,3-21; Žl 57; Mk 3,13-19

■ Evangelium

Mk 3,13-19

Ježíš vystoupil na horu, zavolał k sobě ty, které sám chtěl, a (oni) přišli k němu. A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat, a to s mocí vyhánět zlé duchy. (Ustanovil těchto dvanáct:) Petra – to jméno dal Šimonovi, Jakuba, (syna) Zebedeova, a jeho bratra Jana – ty pojmenoval Boanerges, to je „Synové hromu“, Ondřeje a Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, syna Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského a Jidáše Iškariotského, který ho pak zradil.

■ Podnět k rozjímání

Vyznávat, že církev je apoštolská, znamená podtrhovat její konstitutivní svazek s apoštoly, s onou malou skupinkou dvanácti mužů, které jednoho dne Ježíš jmenovitě povolal k sobě, aby zůstávali s ním, a posílal je kázat. „Apoštol“ je totiž řecké slovo a znamená „poslaný“, „vyslany“. Apoštol je člověk, který byl poslán něco dělat, a apoštolové byli vybráni, povoláni a posláni Ježíšem, aby pokračovali v jeho díle, totiž aby se modlili – to je první apoštolova práce a druhou je hlásání evangelia.

Z katecheze při generální audienci, 16. 10. 2013

2 Sam 1,1-4.11-12.19.23-27; Žl 80; Mk 3,20-21

■ Evangelium

Mk 3,20-21

Když Ježíš vešel do jednoho domu, znovu se shromáždil zástup (lidu), takže se nemohli ani najít. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozum.

■ Podnět k rozjímání

I mezi Ježíšovými příbuznými někteří plně nesdíleli jeho způsob života a kázání. Jeho matka ho však následovala vždy věrně, oči svého srdce měla upřeny na Ježíše, Syna Nejvyššího, a na jeho tajemství. A nakonec se díky Mariině víře stali Ježíšovi příbuzní součástí křesťanské obce (srov. Sk 1,14). Prosme Marii, aby i nám neustále pomáhala mít oči upřené na Ježíše a věrně ho následovat, i když to něco stojí.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 18. 8. 2013

Jon 3,1-5.10; Žl 25; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu.“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí.“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

Apoštol Ondřej se svým bratrem Petrem neváhali ani okamžik zanechat všeho, jít za Ježíšem a následovat ho: „Hned nechali sítě a následovali ho“ (Mt 4,20). I tady žasneme nad tolikerym nadšením apoštolů, které Ježíš přitahuje k sobě a oni mocně cítí, že mohou podniknout všechno a všeho se odvážit s ním.

Z homilie při mši svatě, 30. 11. 2015

2 Sam 5,1-7.10; Žl 89; Mk 3,22-30

■ Evangelium

Mk 3,22-30

Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili (o Ježíšovi): „Je posedlý Belzebubem! Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“

■ Podnět k rozjímání

Byla tu skupina lidí, která Ježíše neměla ráda a vždy usilovala o úplně převrácený výklad Ježíšových slov a postojů. Někteří to dělali ze závis-
ti, jiní kvůli doktrinní strnulosti, další měli strach z Římanů a mož-
ného krveprolití. Z mnoha důvodů se snažili, aby Ježíšovu autoritu
drželi co nejdál od lidu, a to i za pomoci lži, jako v tomto případě.
„Vyhání zlé duchy s pomocí Belzebuba – je ďáblem posedlý.“ Neustále
ho podrobovali zkoušce, chystali mu léčky, aby viděli, zda obstojí.

Z homilie při mši svaté, 9. 10. 2015

2 Sam 6,12b-15.17-19; Žl 24; Mk 3,31-35

■ Evangelium

Mk 3,31-35

Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem něho sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

■ Podnět k rozjímání

Pán nám všem dává milost, aby o nás jednoho dne mohl říci to, co řekl o oné skupině, onom zástupu, který ho pozoroval, těm, kdo seděli kolem něho, jak jsme slyšeli v dnešním evangeliu: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“ Konání Boží vůle nám umožňuje být součástí Ježíšovy rodiny, činí z nás matku i otce, sestru i bratra.

Z homilie při mši svaté, 27. 1. 2015

2 Sam 7,4-17; Žl 89; Mk 4,1-20

Evangelium

Mk 4,1-20

(Ježíš) začal opět učit u moře. Shromáždil se u něho velký zástup. Vstoupil proto na loď na moři a posadil se. Celý zástup stál u moře na břehu. Učil je mnoho v podobenstvích a ve svém učení jim řekl: „Slyšte! (Jeden) rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé (zrno) na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali ho. Jiné padlo na kamenitou půdu, kde nemělo mnoho prsti; hned sice vyklíčilo, protože neleželo v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo ho, takže uschlo, protože nezapustilo kořeny. Jiné zrno padlo do trní; trní vzešlo a udusilo ho, takže nepřineslo plody. Jiné však padlo na dobrou půdu, vzešlo, rostlo a přineslo užitek: některé třicetinasobný, jiné šedesátinasobný, jiné stonásobný.“ A řekl: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Když byl (později) sám, ptali se ho ti, kdo byli s ním, spolu s Dvanácti, (jaký smysl mají) podobenství. A řekl jim: „Vám je dáno tajemství Božího království, ale ostatním, kdo jsou mimo, se všechno předkládá v podobenstvích, »aby se stále dívali, ale neviděli, stále poslouchali, ale nerozuměli, aby se neobrátili a nebylo jim odpuštěno.«“ A řekl jim: „Nerozumíte tomu podobenství? Jak pak chcete porozumět všem ostatním podobenstvím? Rozsévač rozsévá slovo. Těmi na okraji cesty, kde se slovo rozsévá, (se rozumějí) ti, kteří ho slyší, ale hned přijde satan a obere je o slovo do nich zaseté. (Podobně je tomu) u těch, kde se rozsévá na skalnatou půdu: když to

slovo slyší, hned ho s radostí přijmou, ale nemají v sobě kořen, jsou nestálí. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadají. U jiných se rozsévá do trní: ti slovo slyší, ale světské starosti, záliba v bohatství a všelijaké jiné vzniklé touhy slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Těmi pak, u nichž je zaseto do dobré půdy, (se rozumějí) ti, kteří slovo slyší a přijímají a přinášejí užitek: třicetinasobný, šedesátinasobný i stonásobný.“

■ Podnět k rozjímání

Toto podobenství dnes promlouvá ke každému z nás, stejně jako k Ježíšovým posluchačům před dvěma tisíci lety. Připomíná nám, že jsme půdou, do které Pán neúnavně zasévá své slovo a svou lásku. S jakými postoji je přijímáme? Záleží na nás, zda se staneme dobrou půdou bez trní a kamení, obdělanou a pečlivě kultivovanou, aby mohla přinášet užitek nám i našim bratřím. A prospěje nám, když nezapomeneme, že také my jsme rozsévači. Můžeme se v tuto chvíli zeptat: Jaká setba vychází z našeho srdce a z našich úst? Naše slova mohou působit mnoho dobrého a také mnoho zlého, mohou uzdravovat i zraňovat, mohou povzbudit i zkrušit.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 13. 7. 2014

Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22; Žl 117; Mk 16,15-18

■ Evangelium

Mk 16,15-18

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti (apoštolům), řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady (do ruky), a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

■ Podnět k rozjímání

Až se dnes vrátíte domů, zjistěte si den, kdy jste byli pokřtěni. Je to domácí úkol: zjistit den, kdy jsem se narodil v církvi, a děkovat Pánu za to, že nám v den křtu otevřel bránu své církve. Ke křtu se zároveň váže naše víra v odpuštění hříchů. Svátost pokání či zpovědi je totiž jakýmsi „druhým křtem“, odkazuje vždycky k tomu prvnímu, aby jej upevnila a obnovila. V tomto smyslu je den našeho křtu počátkem cesty, krásné cesty k Bohu, která trvá celý život. Je to cesta obrácení, která je neustále podporována svátostí smíření. Pomyslete na to, že když se jdeme vyzpovídat ze svých slabostí a hříchů, přicházíme prosit Ježíše o odpuštění, ale také tímto odpuštěním obnovujeme svůj křest. A to je krásné.

Z katecheze při generální audienci, 13. 11. 2013

2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5; Žl 96; Lk 10,1-9

■ Evangelium

Lk 10,1-9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: »Pokoje tomuto domu!« Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: »Přiblížilo se k vám Boží království!«“

■ Podnět k rozjímání

Boží slovo nelze podávat jako nějaký návrh anebo jako filosofickou myšlenku či mravní postoj – „takto je možné žít“... Nikoli! Musí být předkládáno směle, pádně a přesvědčivě, aby tě proniklo až do morku kostí. A je třeba ho hlásat s modlitbou. Vždycky. Bez modlitby je možné pronést hezkou, poučnou a dobrou přednášku, ale není to Boží slovo. Jedině z modlícího se srdce může vzejít Boží slovo, z modlitby za to, aby toto rozsévání slova provázal Pán, který dá zrnu vláhu, aby vzklíčilo. Modlitba je to, co hlásá Boží slovo.

Z homilie při mši svaté, 14. 2. 2017

2 Sam 12,1-7a.10-17; Žl 51; Mk 4,35-41

Evangelium

Mk 4,35-41

Jednoho dne večer vyběhl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali (Ježíše) s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti to jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, veliká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

Podnět k rozjímání

Toto je působivý obraz církve: loď, která má čelit bouřím, a někdy už se zdá, že bude pohlcena. Zachraňuje ji nikoli kvalita a odvaha její posádky, ale víra, která umožňuje kráčet temnotou uprostřed obtíží. Víra nám dává bezpečí přítomného Ježíše, který je stále nablízku, jeho ruky, která nás zachytává v nebezpečí. Všichni jsme na této lodi a tady se cítíme v bezpečí navzdory svým omezením a slabostem. Jsme v bezpečí zejména tehdy, když dovedeme pokleknout a klanět se Ježíši, adorat Ježíše, jediného Pána svého života.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 10. 8. 2014

Dt 18,15-20; Žl 95; 1 Kor 7,32-35; Mk 1,21-28

Evangelium

Mk 1,21-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu (to) přísně zakázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

Podnět k rozjímání

Co znamená „ten, kdo má moc“? Znamená to, že v Ježíšových lidských slovech bylo možné vnímat veškerou moc Boží slova, moc samotného Boha inspirující Písmo svaté. Jednou z charakteristik Božího slova je to, že uskutečňuje, co říká. Boží slovo totiž koresponduje s Boží vůlí. My však často pronášíme prázdná slova, která nemají kořen, nebo mělká slova, která neodpovídají pravdě. Boží slovo však odpovídá pravdě, pojí se s Boží vůlí a uskutečňuje to, co říká. A přítomní znovu užasnou: „I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ Boží slovo v nás působí úžas. Má moc nechat nás žasnout.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 1. 2. 2015

2 Sam 15,13-14.30; 16,5-13a; Žl 3; Mk 5,1-20

Evangelium

Mk 5,1-20

Ježíš a jeho učedníci se přeplavili na druhý břeh moře do gerazenského kraje. Sotva vystoupili z lodi, hned proti němu běžel z hrobních slují člověk posedlý nečistým duchem. Bydlel v hrobových jeskyních a už ani řetězy ho nikdo nemohl svázat. Často ho totiž spoutali okovy na nohou a řetězy na ruku, ale on řetězy na sobě roztrhal a okovy rozlámal – nikdo neměl sílu ho zkrotit. Po celé dny a noci (se potuloval) po těch jeskyních a po horách, křičel a tloukl se kameny. Když z dálky spatřil Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem a hrozně vykřikl: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Zapřísahám tě při Bohu, netrap mě!“ Ježíš mu totiž řekl: „Nečistý duchu, vyjdi z toho člověka!“ Také se ho zeptal: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Moje jméno je Pluk, protože je nás mnoho.“ A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny. Na stráni se tam páslo velké stádo vepřů. (Ti zlí duchové) ho prosili: „Pošli nás do těch vepřů. Nech nás do nich vejít.“ Ježíš jim to dovolil. Nečistí duchové vyšli a vstoupili do vepřů. A to stádo se hnalo po příkrém srázu do moře – bylo jich na dva tisíce – a v moři se utopilo. Pasáci vepřů utekli a oznámili to v městě i po dvorcích. Lidé se šli podívat, co se stalo. Když přišli k Ježíšovi a viděli toho posedlého zlými duchy, který jich míval v sobě celý pluk, jak tam sedí oblečený a při zdravé mysli, padla na ně bázeň. Ti, kdo viděli, jak se to stalo s tím

posedlým a s vepři, jim to vypravovali. Tu začali Ježíše prosit, aby z jejich kraje odešel. Když nastupoval na loď, prosil ho ten bývalý posedlý, aby u něho směl zůstat. On mu to však nedovolil, ale řekl mu: „Jdi domů ke své rodině a vypravuj jim, jak veliké dobrodiní ti Pán prokázal a jak se nad tebou smíloval.“ Odešel tedy a začal v Desetiměstí rozhlašovat, jak veliké dobrodiní mu Ježíš prokázal. A všichni se tomu divili.

■ Podnět k rozjímání

Satan je svůdce: Je to lhář, či ještě více – je to otec lži, je strůjcem lži a podvodů. Vnucuje ti víru, že když pojíš ovoce z tohoto stromu, budeš jako Bůh. Podsouvá ti lež a ty se dáš ošálit, oklame tě a zničí ti život. „Otče,“ zeptáte se, „co máme ale dělat, aby nás ďábel nepodvedl?“ Nikdy s ním nemluvte – jak nás to učí Ježíš. S ďáblem se nediskutuje. Jak se Ježíš choval k satanovi? Vyháněl ho, ptal se ho na jméno, ale nežádal o dialog.

Z homilie při mši svaté, 25. 11. 2016

2 Sam 18,9-10.14b.24-25a.30 – 19,4; Žl 86; Mk 5,21-43

Evangelium

Mk 5,21-43

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatů. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neduhu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla (zázračná) moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, (zbavena) svého neduhu!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé (z domu) představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu

mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, (lidi,) jak pláčou a velmi nařikají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel (do světnice), kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče hned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. (Lidé) byli úžasem jako bez sebe. (Ježíš) jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

■ Podnět k rozjímání

Poselství je jasné a lze jej shrnout do jediné otázky: Věříme, že nás Ježíš může uzdravit a vzkřísit z mrtvých? Celé evangelium je psáno ve světle této víry: Ježíš vstal z mrtvých, přemohl smrt a díky tomuto jeho vítězství vstaneme také my. Tato víra, kterou první křesťané přijímali jako jistotu, se může stát matnou a nejistou až do té míry, že někteří zaměňují vzkříšení za reinkarnaci. Boží slovo nás vybízí, abychom žili v jistotě vzkříšení: Ježíš je Pán, Ježíš má moc nad zlem a nad smrtí a chce nás přivést do Otcova domu, kde kraluje život. Tam se setkáme všichni, v Otcově domě, v životě, kterého se nám dostane od Ježíše.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 28. 6. 2015

2 Sam 24,2.9-17; Žl 32; Mk 6,1-6

■ Evangelium

Mk 6,1-6

Ježíš šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho (lidí) ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamena tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných lidí vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře.

■ Podnět k rozjímání

Je třeba modlit se s odvahou, bít se o to, aby se stal zázrak. Nikoli takové ty zdvořilostní modlitby – jistě, pomodlím se za tebe. Pak odříkáme jeden Otčenáš a jeden Zdravas a na vše zapomeneme. Je třeba se modlit odvážně, jako Abrahám, který zápasil s Pánem, aby zachránil Sodomu a Gomoru, jako Mojžíš, který měl zdvižené ruce k modlitbě, až se unavily, jako mnozí lidé, kteří mají víru a s vírou se vytrvale modlí. Modlitba činí zázraky, ale musíme tomu věřit. Myslím, že se dnes můžeme k Pánu modlit a říkat mu celý den: Věřím, pomoz mé slabé víře.

Z homilie při mši svaté, 20. 5. 2013

1 Král 2,1-4.10-12; 1 Kron 29; Mk 6,7-13

Evangelium

Mk 6,7-13

Ježíš zavolal svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy. Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijдете někam do domu, zůstávejte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytráste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vy-dali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

Podnět k rozjímání

Připomeňme si společně toto doporučení: „Neberte si nic na cestu, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze... Zůstávejte v domě, kde vás přijmou.“ Mohli bychom se soustředit na slova „chléb“, „mošna“, „hůl“, „opánky“, „šaty“, ale zdá se mi, že by vzhledem k tomuto působivému výčtu mohlo uniknout naší pozornosti jedno klíčové slovo: „přívětivost“. Ježíš jako dobrý učitel a pedagog posílá učedníky, aby žili přívětivostí. Říká jim: „Zůstaňte, kde vás přijmou.“ Posílá učedníky, aby si osvojili jednu ze základních charakteristik věřícího společenství. Mohli bychom říci, že křesťan je ten, kdo se naučil být přívětivý a naučil se přijímat.

Z homilie při mši svaté, 12. 7. 2015

Mal 3,1-4 nebo Žid 2,14-18; Žl 24; Lk 2,22-40

■ Evangelium

Lk 2,22-40

Když nadešel den očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do chrámu, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohobojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch Svátý. Od Ducha Svatého mu bylo zjeveno, že neužítí smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let.

Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupění Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

■ Podnět k rozjímání

Stařec Simeon a prorokyně Anna, rovněž vysokého věku, přijdou do chrámu pohnuti Duchem Svatým. Scéna nám ukazuje setkání tří generací: Simeon nese na rukou dítě Ježíše, ve kterém rozpoznává Mesiáše, a Anna je znázorněna, jak velebí Boha a zvěstuje spásu těm, kdo očekávali vykoupění Izraele. Tito dva starci představují víru jako paměť. Ptám se vás však: Nasloucháte prarodičům? Otevíráte své srdce paměti, kterou nám podávají prarodiče? Prarodiče nesou moudrost rodiny, jsou moudrostí lidu. A lid, který nenaslouchá prarodičům, je lid, který umírá: Naslouchejte tedy prarodičům!

Z papežovy promluvy, 26. 10. 2013

1 Král 3,4-13; Žl 119; Mk 6,30-34

■ Evangelium

Mk 6,30-34

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když (Ježíš) vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

■ Podnět k rozjímání

Nezapomínejme jednat tak, jak to dělal Ježíš se svými učedníky: Poté, co chodili po vesnicích a hlásali evangelium, vraceli se spokojení s tím, jak byli úspěšným, ale Ježíš si je vzal stranou, na opuštěné místo, aby s nimi trochu pobyl. Pastorce bez modlitby a kontemplanace nikdy nebude moci zasáhnout lidská srdce. Zůstane na povrchu, aniž by se zrno Božího slova mohlo ujmout, vzklíčit, růst a nést užitek.

Z papežovy promluvy, 20. 9. 2014

Job 7,1-4.6-7; Žl 147; 1 Kor 9,16-19.22-23; Mk 1,29-39

Evangelium

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě ze tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

Podnět k rozjímání

Důvěrnost, již církev pocituje k Ježíši, je spojena s putováním, neustálou cestou a setbou. „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel,“ říká Pán. Pokud se církev spokojí s tím, čeho dosáhla, a uzavře se v této sebejistotě, onemocní imaginární hojností, v jistém smyslu se přesyťe, a tím oslabí. Je proto nutné dojít ke všem lidem, aniž bychom někoho vylučovali, a sdílet s nimi radost ze setkání s Kristem.

Z papežovy promluvy, 16. 11. 2013

1 Král 8,1-7.9-13; Žl 132; Mk 6,53-56

■ Evangelium

Mk 6,53-56

Ježíš a jeho učedníci se přepravili na druhý břeh a přistáli u Genezaretu. Když vystoupili z lodi, lidé ho hned poznali. Proběhli celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné všude tam, kde slyšeli, že je. A všude, kam přišel do některé vsi nebo města nebo dvorce, kladli nemocné na volné prostranství a prosili ho, aby se směli dotknout aspoň štrápece jeho šatů. A všichni, kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.

■ Podnět k rozjímání

Ona uzdravení, ona slova, která dosahují srdce, jsou znamením a začátkem spásy, cesty spásy mnohých, kteří jdou za Ježíšem, aby mu naslouchali a prosili o uzdravení a potom se od něho vrátí a ví, že byli zachráněni. Je tedy u Ježíše to nejdůležitější, že uzdravuje? Nikoli, to není nejdůležitější. To, že učí? Ani to není nejdůležitější. Ale to, že přináší spásu! On je Spasitel a my jsme jím spaseni. To je nejdůležitější. To je síla naší víry.

Z homilie při mši svaté, 22. 1. 2015

1 Král 8,22-23.27-30; Žl 84; Mk 7,1-13

■ Evangelium

Mk 7,1-13

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; (po návratu) z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: »Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.« Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ A řekl jim: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svoje podání! Vždyť Mojžíš nařídil: »Cti svého otce a svou matku« a »Kdo potupí otce nebo matku, ať propadne trestu smrti«! Vy však říkáte: »Kdo by prohlásil otci nebo matce: To, čím bych ti měl pomáhat, je ,korban', to jest dar (pro chrám)« – už mu dovolujete, že pro otce nebo matku nemusí nic udělat. Tak rušíte Boží slovo svým podáním a odevzdáváte to dál. A takových podobných věcí děláte mnoho.“

■ Podnět k rozjímání

V evangeliu se Ježíš setkává s lidmi, kteří mají strach vydat se na cestu a přizpůsobují se karikatuře Boha. Je to falešný průkaz totožnosti. Tito nikoli-neklidní umlčeli neklid srdce, vykreslili Boha předpisy a zapomněli na Boha. Ježíš jim říká: „Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ Vzdálili se tak od Boha, neubírají se cestou k Bohu, a když se ocitnou v nesnázích, vymyslí si či vytvoří další předpis. Kdo se takto chová, vydává se „cestou“ v uvozovkách, cestou, která nikam nevede, cestou nehybnou.

Z homilie při mši svaté, 10. 2. 2015

7. únor

Středa

1 Král 10,1-10; Žl 37; Mk 7,14-23

■ Evangelium

Mk 7,14-23

Ježíš zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě všichni a pochopte! Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje.“ Když (pak odešel) od zástupu a vstoupil do domu, ptali se ho jeho učedníci na ten výrok. Řekl jim: „I vy jste tak nechápaví? Nerozumíte, že člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí? Vždyť to mu přece nevchází do srdce, ale do žaludku a odchází do stoky.“ Tím (Ježíš) prohlásil za čisté všechny pokrmy. Dále řekl: „Co vychází z člověka, to ho poskvřňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje.“

■ Podnět k rozjímání

„Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje.“ Ježíš tak zdůrazňuje primát niternosti, tedy primát srdce. Svatými nebo nesvatými nás nedělají vnější věci, ale srdce, které vyjevuje naše úmysly, naše rozhodnutí a naši touhu konat všechno z lásky k Bohu. Vnější postoje jsou důsledkem toho, co jsme si zvolili ve svém srdci, ale nikoli naopak. Vnější postoj nás nečiní pravými křesťany, pokud srdce zůstává nezměněno.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 30. 8. 2015

1 Král 11,4-13; Žl 106; Mk 7,24-30

■ Evangelium

Mk 7,24-30

Ježíš se vydal na cestu do tyrského kraje. Vešel do jednoho domu a nechtěl, aby to někdo věděl, ale nemohlo se to utajit. Hned o něm uslyšela nějaká žena, jejíž dcera byla posedlá nečistým duchem. Přišla a padla mu k nohám. Byla to pohanka, rodem Syroféničanka, a prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery. Řekl jí: „Nech najíst napřed děti! Není přece správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům.“ Ale ona mu odpověděla: „Ovšem, Pane, jenže i psíci se živí pod stolem kousky po dětech.“ Nato jí řekl: „Že jsi to řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery.“ Žena odešla domů a našla dítě ležet na lůžku a zlý duch byl pryč.

■ Podnět k rozjímání

Jedna odvážná žena, Syroféničanka, tedy pohanka, žádá Ježíše, aby vyhnal z její dcery zlého ducha. Byla to zoufalá matka, a matka pro zdraví dítěte učiní všechno. Ježíš jí vysvětlil, že přišel především kvůli ztraceným ovcím domu izraelského, ale vysvětluje jí to tvrdými slovy: „Nech najíst napřed děti! Není přece správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům.“ Tato žena jistě nechodila na univerzitu, ale věděla, jak odpovědět. Odpovídá z hloubi svého mateřského citu, svou láskou: „Jenže i psíci se živí pod stolem kousky po dětech“, dej tedy ty drobky mně! Tato žena se nestyděla a Ježíš pro její víru učinil zázrak.

Z homilie při mši svaté, 13. 2. 2014

1 Král 11,29-32; 12,19; Žl 81; Mk 7,31-37

Evangelium

Mk 7,31-37

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. (Ježíš) jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal: i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

Podnět k rozjímání

Dnešní evangelium vypráví o tom, jak Ježíš uzdravil hluchoněmého, tedy o zázračné události, která ukazuje, jak Ježíš obnovil plnou komunikaci člověka s Bohem a s druhými lidmi. Zázrak se stal na území Desetiměstí, tedy uprostřed pohanského kraje. První, co dělá Ježíš, je, že onoho muže odvede stranou od zástupu. Nechce dělat publicitu skutku, který se chystá učinit, ale nechce ani, aby jeho slovo bylo přehlušováno halasem a řečněním okolí. Boží slovo, které nám předává Kristus, potřebuje ztišení, aby bylo přijato jako slovo, které uzdravuje, smiřuje a obnovuje komunikaci.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 6. 9. 2015

1 Král 12,26-32; 13,33-34; Žl 106; Mk 8,1-10

■ Evangelium

Mk 8,1-10

V těch dnech byl s Ježíšem zase velký zástup a neměli co jíst. Zavolal si učedníky a řekl jim: „Je mi líto zástupu, protože už tři dni jsou se mnou a nemají co jíst. Když je pošlu domů hladové, cestou je opustí síly, vždyť někteří z nich jsou zdaleka.“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Kde by kdo mohl tady v neobydleném kraji sehnat tolik chleba, aby je nasýtil?“ Zeptal se jich: „Kolik máte chlebů?“ Odpověděli: „Sedm.“ Rozkázal, aby se lid posadil na zem, vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předkládali; předložili je tedy lidu. Měli také několik malých ryb. Požehnal je a řekl, aby i ty předkládali. A najedli se dosyta a sesbíralo se ještě sedm košíků zbylých kousků. Těch (lidí) bylo na čtyři tisíce. Potom je propustil. Hned pak vstoupil se svými učedníky na loď a připlul do dalmanutských končin.

■ Podnět k rozjímání

Ježíš tedy dovolil svým učedníkům, aby provedli jeho pokyn. Tak poznávají cestu, kterou je třeba se ubírat: Sytit lid a zachovávat jeho jednotu, to znamená sloužit životu a společenství. Prosme tedy Pána, aby každý z nás mohl být ve své rodině, v práci a ve svém okolí nástrojem společenství a aby byl viditelným znamením milosrdenství Boha, který nechce nikoho ponechat samotného a v nouzi, a tak nastalo společenství a pokoj mezi lidmi i společenství lidí s Bohem.

Z katecheze při generální audienci, 17. 8. 2016

Lv 13,1-2.45-46; Žl 32; 1 Kor 10,31 – 11,1; Mk 1,40-45

Evangelium

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn: Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak to nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Přesto však chodili k němu lidé odevšad.

Podnět k rozjímání

Onehdy přišel k Ježíši jeden malomocný, který ho prosil na kolenou – tedy gestem adorace –, a slovy: „Chceš-li, můžeš mě očistit“ vyzývá Pána, jemuž říká: „Jsem zdeptán“ – každý malomocný byl zdrcen, protože nemohl vést běžný život, byl navždy odepsán a postaven stranou –, „ty však můžeš tuto porážku proměnit ve vítězství.“ To je význam slov „chceš-li, můžeš mě očistit“. „Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: »Chci, buď čistý.«“ Takto jednoduše se tato bitva za pár minut skončila vítězstvím. Onen muž měl něco, co jej přimělo, aby přistoupil k Ježíši a tuto výzvu mu přednesl. Měl víru!

Z homilie při mši svaté, 14. 1. 2016

Jak 1,1-11; Žl 119; Mk 8,11-13

■ Evangelium

Mk 8,11-13

Přišli farizeové a začali se přít s (Ježíšem); žádali od něho znamení z nebe, aby ho pokoušeli. Zhluboka vzdychl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám: Tomuto pokolení žádné znamení dáno nebude!“ A nechal je, vstoupil znovu na loď a odplul na druhý břeh.

■ Podnět k rozjímání

Nechápali, že Bůh je Bohem překvapení a že je vždy nový. Nikdy nezapírá sám sebe, nikdy neříká, že to, co řekl, bylo pomýlené. Nikdy! Ale vždycky nás překvapuje. Oni nechápali a uzavřeli se do systému, který vytvořili z dobré vůle, a žádali od Ježíše: „Učiň znamení.“ Nechápali ta četná znamení, která Ježíš učinil a která ukazovala, že čas dozrál. Byli uzavření. Zapomněli i na to, že byli putujícím lidem, že byli na cestě. A když putujeme, vždycky nacházíme něco nového a neznámého.

Z homilie při mši svaté, 13. 10. 2014

Jak 1,12-18; Žl 94; Mk 8,14-21

Evangelium

Mk 8,14-21

(Když Ježíš a jeho učedníci odešli od farizeů), zapomněli si vzít chleby a kromě jednoho chleba neměli s sebou na lodi nic. Ježíš je napomínal: „Dejte si pozor a varujte se kvasu farizejského a kvasu herodovského!“ Ale oni uvažovali mezi sebou o tom, že nemají chleba. On to poznal a řekl jim: „O čem uvažujete? Že nemáte chleba? Ještě nerozumíte ani nechápete? Máte zatvrzelé srdce? Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte! Nevzpomínáte si už, když jsem rozlámal těch pět chlebů pro pět tisíc (lidí), kolik košů plných kousků chleba jste ještě nasbírali?“ Odpověděli mu: „Dvanáct.“ „A když těch sedm pro čtyři tisíce, kolik košíků plných kousků chleba jste ještě nasbírali?“ Odpověděli mu: „Sedm.“ Tu jim řekl: „Ještě nechápete?“

Podnět k rozjímání

Apoštolové se navzájem obviňují, protože s sebou na loďku zapomněli vzít chléb. Ježíš k nim mluví, ale oni ho neposlouchají a dohadují se dál. Když jsme v pokušení, neslyšíme Boží slovo. Neslyšíme, nechápeme. Ježíš musel učedníkům připomenout rozmnožení chlebů, aby je vyvedl z ovzduší obviňování. V pokušení nás zachrání jedině Boží slovo, Ježíšovo slovo. Pán nám v těch chvílích říká: „Zastav se, uklidni se. Vzpomínáš, co jsem s tebou učinil v té a té chvíli? Vzpomeň si!“ A toto slovo nás zachrání od pádu do hříchu ve chvíli pokušení.

Z homilie při mši svaté, 18. 2. 2014

Jl 2,12-18; Žl 51; 2 Kor 5,20 – 6,2; Mt 6,1-6.16-18

Evangelium

Mt 6,1-6.16-18

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale před lidmi, jinak nemáte odplatu u svého Otce v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, nevytrubuj před sebou, jak to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby je lidé velebili. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když však dáváš almužnu ty, ať neví tvoje levice, co dělá tvoje pravice, aby tvoje almužna zůstala skrytá, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci. Ti se rádi stavějí k modlitbě v synagogách a na rozích ulic, aby je lidé viděli. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. A když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby lidem ukazovali, že se postí. Amen, pravím vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však postíš ty, pomaž si hlavu a umyj si tvář, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je ve skrytosti; a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.“

■ Podnět k rozjímání

Postní doba nás volá, aby nás vyburcovala a připomněla nám, že jsme tvorové a že zkrátka nejsme Bůh. Když sleduji některé mocenské boje, říkám si: Ti lidé si hrají na Boha Stvořitele! Ještě si nevšimli, že nejsou Bůh.

Hrozí nám, že se uzavřeme vůči druhým a zapomeneme na ně. Jedině dotýkají-li se nás těžkosti a utrpení našich bratří, teprve tehdy se můžeme vydat na cestu obrácení vstříc Velikonocům. Tato cesta obsahuje kříž a odříkání. Dnešní evangelium ukazuje prvky této duchovní cesty: modlitbu, půst a almužnu. Všechny tři v sobě zahrnují nutnost nenechat se ovládnout zdáním. Rozhodující není zdání. Hodnota života nezávisí na mínění druhých nebo na úspěchu, ale na tom, co máme ve svém nitru.

Z homilie při mši svaté, 5. 3. 2014

Dt 30,15-20; Žl 1; Lk 9,22-25

■ Evangelium

Lk 9,22-25

Ježíš řekl svým učedníkům, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho. Vždyť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale sám sebe zahubí nebo si uškodí?“

■ Podnět k rozjímání

V evangeliu říká Ježíš učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě.“ Toto je křesťanský styl, protože Ježíš šel touto cestou jako první. Nemůžeme si křesťanský život představovat mimo tuto cestu. Vždy je tady cesta, kterou se on vydal jako první: cesta pokory, ponížení, zničení sebe sama a pak vzkříšení. Toto je cesta. Křesťanský styl bez kříže není křesťanský, a je-li tento kříž křížem bez Ježíše, není křesťanský. Křesťanským stylem je brát na sebe kříž spolu s Ježíšem a jít kupředu. Nikoli bez kříže, nikoli bez Ježíše.

Z homilie při mši svaté, 6. 3. 2014

Iz 58,1-9a; Žl 51; Mt 9,14-15

■ Evangelium

Mt 9,14-15

K Ježíšovi přišli Janovi učedníci a ptali se: „Proč se my a farizeové postíme – ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim odpověděl: „Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom se budou postit.“

■ Podnět k rozjímání

Křesťanství nejsou bezduchá pravidla či seznam vnějších předpisů pro lidi, kteří si nasazují vzhlednou masku pokrytectví, aby skryli prázdnotu nemilujícího srdce. Křesťanství je „tělo“ samého Krista, který se beze studu sklání nad trpícím člověkem. Ježíš tu mluví s učiteli Zákona, kteří jeho učedníkům vytýkají, že nedodržují půst, na rozdíl od farizeů a učitelů Zákona, kteří se naopak postí velmi často. Tito lidé učinili z dodržování Desatera pouhou formalitu, proměnili náboženský život na mravouku a zapomněli na jeho kořeny, tedy na příběh spásy, vyvolení a smlouvy.

Z homilie při mši svaté, 7. 3. 2014

Iz 58,9b-14; Žl 86; Lk 5,27-32

■ Evangelium

Lk 5,27-32

Ježíš uviděl jednoho celníka – jmenoval se Lévi – jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou!“ (Lévi) nechal všeho, vstal a šel za ním. Ve svém domě pak mu vystrojil velkou hostinu. Spolu s nimi bylo u stolu celé množství celníků a jiných lidí. Farizeové a jejich učitelé Zákona reptali a řekli jeho učedníkům: „Proč jíte a pijete s celníky a hříšníky?“ Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní! Nepřišel jsem povolat k obrácení spravedlivé, ale hříšníky.“

■ Podnět k rozjímání

Onen muž seděl v celnici. Byl nejprve Ježíšem osloven a pocítil něco, co neznal – Ježíšův pohled, který na něm spočinul. Pojal ho úžas a uslyšel Ježíšova slova: „Pojď za mnou.“ V tu chvíli byl onen muž naplněn radostí. Měl však také své pochybnosti, protože lpěl na penězích. Ale všeho zanechá a jde za Pánem. Je to chvíle obdržení a přijetí milosrdenství: „Ano, půjdu s tebou.“ Je to první moment setkání, hluboce duchovní zkušenost.

Z homilie při mši svaté, 5. 7. 2013

Gn 9,8-15; Žl 25; 1 Petr 3,18-22; Mk 1,12-15

■ Evangelium

Mk 1,12-15

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili. Když byl Jan (Křtítel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu.“

■ Podnět k rozjímání

Sv. Marek v dnešním evangeliu píše: „Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili.“ Těmito slovy popisuje evangelista zkoušku, kterou Ježíš dobrovolně podstoupil před zahájením svého mesiášského poslání. Z této zkoušky vychází Pán vítězně, připraven hlásat evangelium Božího království. Během oněch čtyřiceti dnů čelil Ježíš svým tělem satanovi, demaskoval jeho pokušení a přemohl jej. A v Ježíši jsme zvítězili všichni. Je však na nás, abychom toto vítězství chránili ve svém každodenním životě.

Z promluvy před modlitbou Anděl Páně, 22. 2. 2015